



REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 68 PŽ-4156/2023-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Raoula Dubravca, predsjednika vijeća, Ane Cvitković, suca izvjestitelja, i Ivane Mlinarić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza EURO-INŽENJERING d.o.o. u stečaju, OIB 86855141245, Slavonski Brod, Dr. Mile Budaka 1, kojeg zastupa punomoćnik Mijo Kladarić, odvjetnik u Slavonskom Brodu, te umješača na strani tužitelja: 1. ZVONKA PEZERA, OIB 55906955154, Naselje Čaplja IV, Slavonski Brod, 2. IVE DUJMIĆA, OIB 12914392234, Naselje Slavonija I. 1/3, Slavonski Brod, i 3. IVANA DAIDŽIĆA, OIB 77600376510, Stjepana Radića 112, Slavonski Brod, protiv 1. tuženika ZAGREB NEKRETNINE d.o.o., OIB 15364543303, Zagreb, Nova Ves 17, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Madirazza, odvjetnik u Zagrebu, Masarykova 21, i 2. tuženika ZAGREBAČKA BANKA d.d., OIB 92963223473, Zagreb, Paromlinska 2, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Hanžeković i partneri iz Zagreba, Radnička cesta 22, radi raskida ugovora i naknade štete, odlučujući o tužiteljevim žalbama protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1835/2022-25 od 10. srpnja 2023., i rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1835/2022-31 od 1. rujna 2023. i rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1835/2022-32 od 12. rujna 2023., u sjednici vijeća održanoj 9. siječnja 2024.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao djelomično neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1835/2022-25 od 10. srpnja 2023. u točki I. izreke.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1835/2022-25 od 10. srpnja 2023. u točkama II. i III. izreke i sudi:

1. Nalaže se tužitelju naknaditi prvotuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 99.594,42 EUR, u roku od 8 dana, dok se odbija zahtjev prvotuženika u dijelu kojim traži da mu tužitelj naknadi troškove postupka u iznosu od 55.874,33 EUR, zajedno s zatraženim kamatama na cjelokupne troškove parničnog postupka.

2. Nalaže se tužitelju naknaditi drugotuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 75.143,44 EUR, zajedno sa zakonskim zatraženim kamatama tekućim od 9. siječnja 2023. do isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od osam dana, dok se odbija zahtjev drugotuženika u dijelu kojim traži da mu tužitelj naknadi troškove postupka u iznosu od 55.897,55 EUR.

r i j e š i o j e

I. Ukidaju se rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1835/2022-31 od 1. rujna 2023. i rješenje poslovni broj P-1835/2022-32 od 12. rujna 2023.

II. Odbijaju se zahtjev prvotuženika da mu tužitelj naknadi trošak odgovora na žalbu u iznosu od 24.885,53 EUR i zahtjev drugotuženika da mu tužitelj naknadi trošak odgovora žalbu u iznosu od 25.206,81 EUR, kao neosnovani.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Trgovačkog suda odbijen je tužbeni zahtjev u cijelosti koji glasi: „I./ Raskida se ugovor o dugoročnom kreditu za projekt na financiranje koji je II-tužena sklopila s tužiteljem dana 11.09.2007. pod br. Ugovora 3210799762, a u vezi kreditne partije br. 5100172112 na iznos kredita od 16.300.000,00 kn. II./ I i II tuženici su dužni solidarno tužitelju platiti iznos od 29.516.436,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama od 30.04.2009. pa do isplate, po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. ZOO-a koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dala polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 postotnih poena. III./ Tuženici su dužni solidarno tužitelju naknaditi parnični trošak sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama po stopi propisanoj čl. 29. st.2. ZOO-a koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dala polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 postotnih poena.“. U točki II. izreke je naloženo tužitelju naknaditi prvotuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 149.374,42 EUR / 19.825,39 kn, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 10. srpnja 2023. do isplate. U točki II. izreke je naloženo tužitelju naknaditi drugotuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 149.374,42 EUR / 19.825,39 kn, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 10. srpnja 2023. do isplate.

2. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1835/2022-31 od 1. rujna 2023. je ispravljena pobijana presuda 10. srpnja 2023., u izreci, pod točkom 21., treći odlomak redak treći iza dvotočke, na način da umjesto pogreškom naznačenih datuma odnosno oznake podnesaka te pogrešno naznačenih iznosa troška ispravno ima pisati: „sastav obrazloženog podneska od 28.07.2015. u iznosu od 19.900,00 eur/149.936,55 kn (Tbr. 8/1 Tarife), trošak zastupanja na ročištima 22.09.2015., 12.01.2023. i 02.06.2023. u iznosu od po 19.900,00 eur/149.936,55 kn za svako (Tbr. 9/1 Tarife), trošak zastupanja na ročištu 19.04.2023. u iznosu od

99,54 eur/750,00 kn (Tbr. 9/5 Tarife), te trošak sastava obrazloženog podneska od 29.03.2023. u iznosu od 19.900,00 eur/149.936,55 kn (Tbr. 8/1 Tarife), što ukupno iznosi 99.599,5 eur/750.432,73 kn, a što uvećano za pdv od 25% sveukupno iznosi 124.499,42 eur/938.040,87 kn.“ Upravo tako glasi izreka pobijanog rješenja.

3. Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1835/2022-32 od 12.rujna 2023. o ispravku presude i rješenja o ispravku glasi: „Ispravlja se presuda ovog suda gornji poslovni broj od dana 10. srpnja 2023., u izreci, pod točkom III., drugi redak, na način da umjesto pogrešno naznačenog iznosa „149.374,42 eur/19.825,39 kn“ ispravno ima pisati „124.499,42 eur/938.040,87 kn“. II./ Ispravlja se rješenje ovog suda gornji poslovni broj od 1. rujna 2023., u izreci, redak drugi, na način da umjesto pogrešno riječ „izreci“ ispravno ima pisati „obrazloženju“.“

4. Prvostupanjski sud je utvrdio da tužitelj nije dokazao pretpostavke naknade štete niti da su prvo i drugotuženik postupanjem protivno preuzetim ugovornim obvezama i načelu savjesnosti i poštenja nanijeli štetu tužitelj niti je tužitelj dokazao da su ispunjene pretpostavke za konstitutivni raskid predmetnog Ugovora o kreditu od 12. rujna 2007., broj 3210799762, kreditna partija: 5100172112, u smislu odredbe čl. 369. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22; u daljnjem tekstu: ZOO). Stoga je primjenom odredaba čl. 219., 221. i 221.a Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; u daljnjem tekstu: ZPP) tužbeni zahtjev utvrdio neosnovanim u cijelosti. Odluka o troškovima postupka donesena je na temelju odredbe čl.154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a.

5. Rješenjem o ispravku presude od 1. rujna 2023. ispravljena je presuda u obrazloženju na temelju odredbe čl. 341. st. 1. i 2. ZPP-a na način da su određene poduzete parnične radnje i visina priznatog troška, kako je pobliže navedeno u točki 3. obrazloženja ove odluke. Rješenjem o ispravku od 12. rujna 2023. ispravljena je presuda u točki III. izreke tako da ispravno ima stajati iznos od 124.499,42 EUR / 938.040,87 kn. Također ispravljeno je rješenje o ispravku tako da umjesto „u izreci“ ima stajati u „u obrazloženju“, na temelju odredbe čl. 342. st. 1.i 2. ZPP-a.

6. Žalbu je podnio tužitelj iz svih zakonom dopuštenih žalbenih razloga te predlaže ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti na ponovno suđenje. U bitnom navodi da je sud donio odluku, a da nije izveo sve predložene dokaze i bez provođenja glavne rasprave. Tako nisu izvedeni dokazi u odnosu na pretpostavke za naknadu štete. Iznosi da je tužitelj do zaključenja prethodnog postupka bio dužan samo predložiti izvođenje dokaza, a ne i dostaviti materijalne dokaze, stoga sud nije mogao odlučiti na temelju stanja spisa do zaključenja prethodnog postupka. Ponavlja navode kao i tijekom postupka zaključujući da je sud pogrešno interpretirao sadržaj tužbe jer zbog protupravnog postupanja tuženika tužitelj nije realizirao kredit u cijelosti, zbog zastoja u izvođenju radova od 40 dana i nastupa zime. Nadalje da je nejasno na temelju čega je sud utvrdio da je tužitelj kasnio s radovima 70 dana. Ponavlja da je prvotuženik nepotrebno i bez pravne osnove i protivno odredbama Ugovora o financijskom nadzoru zadržao za sebe situaciju radi ovjere dok nije imao pravo ulaziti u tehnički i formalni aspekt gradnje. Nadalje navodi da je tužitelj unatoč

nedaćama nastavio radove dok mu drugotuženik nije omogućio daljnje financiranje pa je s novim kreditom, koji je sklopljen pod iznimno nepovoljnim uvjetima uz značajno veću kamatnu stopu, nije mogao prodati stanove zbog značajnog pada tržišta cijena stanova. Iznosi da je zbog tih svih razloga osnovan i zahtjev na sudski raskid Ugovora o dugoročnom kreditu za projektno financiranje od 11. rujna 2007. Oспорava i odluku o troškovima postupka.

7. Tužitelj podnosi žalbu i na rješenje suda o ispravku presude od 1. rujna 2023. iz svih žalbenih razloga u bitnom navodeći da tim ispravkom nije ispravljena greška u pisanju u smislu odredbe čl. 342. st. 1. ZPP-a, već je donesena nova odluka o troškovima postupka. Predlaže ukinuti pobijano rješenje.

8. Tužitelj podnosi žalbu i na rješenje suda o ispravku presude i rješenja o ispravku od 12. rujna 2023. zbog svih žalbenih razloga navodeći da takav način ispravka presude i rješenja nije dopušten jer je sasvim izmijenjena odluka o troškovima postupka. Predlaže ukinuti pobijano rješenje.

9. Odgovor na žalbu je dao prvotuženik osporavajući sve žalbene navode kao neosnovane i neutemeljene te predlaže odbiti žalbu i potvrditi prvostupanjsku presudu. Traži trošak na ime sastava odgovora na žalbu u iznosu od 24.885,53 EUR.

10. Odgovor na žalbu je dao drugotuženik osporavajući sve žalbene navode te predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijanu odluku. Traži trošak žalbenog postupka u iznos od 25.206,81 EUR.

11. Tužiteljeva žalba nije osnovana u odnosu na točku I. izreke presude, dok je osnovana u odnosu na troškove postupka iz točaka II. i III. izreke presude. Žalbe tužitelja u odnosu na rješenja od 1. rujna 2023. i 12. rujna 2023. su osnovane.

12. Prvostupanjska presuda ispitana je u odredbi čl. 365. ZPP-a pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. tog Zakona, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

13. Žalitelji obrazlažući bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t.11. ZPP-a iznose činjenični opis iste navodeći da su razlozi u presude nejasni ili proturječni pa valja tek kratko navesti da je ovaj sud, suprotno žalbenom stajalištu tužitelja i tuženika utvrdio da pobijana presuda (u odnosu na odluku o glavnoj stvari) ne sadrži nikakve nedostatke zbog kojih se navodno ne bi mogla ispitati njezina pravilnost i zakonitost, naprotiv - ona sadrži razloge o svim odlučnim činjenicama, izneseni razlozi su potpuno jasni i određeni i bez ikakvog proturječja, slijedom čega nije ostvarena ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, niti i jedna druga bitna na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti na temelju čl. 365. st. 2. ZPP-a. Međutim, u odnosu na troškove postupka iz točaka II. i III. izreke presude je počinjena bitna povreda postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t.11. ZPP-a.

14. Nije osnovan ni žalbeni razlog pogrešno, odnosno nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja jer je sud prvog stupnja u zakonito i pravilno provedenom postupku raspravio sve odlučne činjenice o kojima ovisi donošenje pravilne i zakonite

odluke u ovom sporu. Međutim, pogrešno je primijenjeno materijalno pravo u odnosu na troškove postupka.

15. Predmet spora je zahtjev za sudski raskid Ugovora o dugoročnom kreditu za projekt na financiranje koji tužitelj sklopio s drugotuženikom 11. rujna 2007., te zahtjev da mu solidarno prvo i drugo tuženik isplate štetu na ime izgubljene zarade u iznosu od 29.516.436,00 kn zajedno sa zakonskom kamatom od 30. travnja 2009. zbog povrede ugovornih odredaba od strane prvotuženika, dok je drugotuženik odbio urgirati kod prvotuženika te je štitio ponašanje prvotuženika kao povezane pravne osobe. Pored toga, tužitelj odgovornost drugotuženika nalazi u tome što je omogućio naplatu iznosa od 203.954,57 kn na temelju zadužnice izdane na iznos od 1.000.000,00 kn od 5. studenog 2007., a koja je ovjerena kod javnog bilježnika Jadranke Knego Rogina iz Zagreba, a u korist Dubravke i Damira Tješinskoga, suprotno pozitivnim propisima, čime je tužitelja držala u blokadi 82 dana. Također, tužitelj potražuje štetu od drugotuženika u iznosu od 1.114.836,00 kn jer je za taj iznos morao smanjiti cijene stanova na Supetru, otok Brač, (navodeći gospodarsku situaciju u Hrvatskoj i svijetu) iz razloga sukcesivnog isplaćivanja kredita od strane drugotuženika.

16. Iz obrazloženja odluke proizlazi da je nesporno među stankama da je tužitelj s drugotuženikom imao sklopljen Ugovor o dugoročnom kreditu za projektno financiranje od 11. rujna 2007. na iznos od 16.300.000,00 kn, za izgradnju stambene građevine u Zagrebu – Črnomerec, na kat. čest. 289 – k.o. Vrapče Novo na adresi Črnomerec 105/107 u Zagrebu, a pod uvjetima kako je navedeno u tom ugovoru. Uvjeti tog ugovora, između ostalih su:

- čl. 5. ugovora određeno je da će se jednim dijelom tog kredita podmiriti dio kupoprodajne cijene građevinskog zemljišta na račun prodavatelja Medić gradnje d.o.o., dok će se ostatak kredita koristiti na temelju ovjerenih privremenih i konačnih situacija do završetka radova, a situacije će ovjeravati Zagrebačke nekretnine d.o.o. iz Zagreba, Na temelju Ugovora o obavljanju financijskog nadzora nad gradnjom. Člankom 4. Ugovora o kreditu je ugovoreno da će se kredit koristiti sukcesivno, i to najkasnije do 12. ožujka 2009. Člankom 25. Ugovora tužitelj je obavezan ugovoriti uslugu financijskog nadzora gradnje od strane Zagrebačke nekretnine d.o.o.

17. Nadalje nije sporno da su tužitelj i prvotuženik sklopili 18. veljače 2008. Ugovor o financijskom nadzoru na temelju kojeg je prvotuženik vršio praćenje realizacije gradnje stambene građevine na adresi Črnomerec 105/107, a u svrhu kontrole namjenskog trošenja sredstava iz kredita koji je drugotuženik odobrio tužitelju radi financiranja izgradnje predmetnog objekta. Iz odredbe čl. 3. Ugovora o financijskom nadzoru vidljivo je da je prvotuženik bio dužan kontrolirati usklađenost izvedenih radova s izdanom građevinskom dozvolom i projektno-tehničkom dokumentacijom koja je njen sastavni dio. Nadalje nije sporno da su međusobni odnosi stranaka bili uredni sve do ispostave treće privremene situacije u iznosu od 3.841.699,14 HRK.

18. Prvostupanjski sud utvrđuje da nakon što je tužitelj udovoljio zahtjevima prvotuženika i dostavio dodatnu dokumentaciju, prvotuženik je ovjerio III. privremenu situaciju, a po primitku tako ovjerene III. privremene situacije drugotuženik je isplatio

22. listopada 2008. tužitelju iznos kredita od 3.841.699,14 HRK. Pored toga, zadnji obrok kredita u iznosu od 1.784.425,20 HRK isplaćen je tužitelju po osnovi četvrte privremene ovjerene situacije 12. ožujka 2009., dakle na zadnji dan ugovorenog roka korištenja kredita. Također, utvrđeno je da je Ugovor o kreditu sklopljen 12. rujna 2007., dok je tužitelj započeo s gradnjom tek 6. veljače 2008., što je utvrđeno iz prvog izvješća o kontroli namjenskog korištenja kredita od 21. veljače 2008., dok se iz drugog izvješća o kontroli namjenskog korištenja kredita od 4. srpnja 2008. vidi da su radovi već u tom trenutku kasnili oko 70 dana. Dakle, prvostupanjski sud je utvrdio da su radovi već u početku kasnili pa tako i do drugog izvješća o kontroli namjenskog korištenja kredita i na to je jedino imao utjecaj tužitelj, tim više što je IV. privremena ovjerena situacija isplaćena nakon sporne III. privremene situacije. To je ujedno i odgovor na žalbeni navod tužitelja da nije jasno na temelju koje dokumentacije je sud utvrdio da su radovi kasnili od samog početka.

19. Tužitelj temelji svoj zahtjev za naknadu štete na činjenici da mu prvotuženik nije odmah ovjerio III. privremenu situaciju i dao je drugotuženiku da izvrši plaćanje obroka kredita iznoseći da je protivno ugovornim odredbama zadržao III. privremenu situaciju radi provjere da bi se u konačnici utvrdilo kako je III. privremena situacija u skladu s projektno-tehničkom dokumentacijom. Nastavno navodi da su time povrijeđene ugovorne odredbe te su prvo i drugo tuženik postupali protivno savjesnosti i poštenju. Pravilno je prvostupanjski sud primijenio ugovorne odredbe Ugovora o financijskom nadzoru utvrđujući da prvotuženik bio dužan provjeravati privremene situacije prije ovjere i pratiti jesu li usklađene s projektno-tehničkom dokumentacijom te tražiti očitovanje od tužitelja u vezi s dokumentacijom, koju je u konačnici i ovjerio nakon nekog vremena. Pravilno je zaključio prvostupanjski sud da kašnjenje u izvođenju radova nije uzrokovano provjerom i kasnijom ovjerom II. privremene situacije, već su radovi kasnili i u samom početku izvođenja radova, te time nije došlo do kršenja ugovornih odredaba od strane prvotuženika. Tužitelj nije niti iznio tvrdnje o postupanju protivno savjesnosti i poštenju prvo i drugo tuženika, dok sama činjenica da su povezane pravne osobe to ne potkrepljuje.

20. Time pravilno prvostupanjski sud zaključuje o nedokazanoj protupravnosti na strani tuženika, te da nema osnove za naknadu štete. Vjerovnik u obveznom odnosu ovlašten je od dužnika zahtijevati ispunjenje obveze, a dužnik je dužan ispuniti je savjesno u svemu kako ona glasi (čl. 342. st. 1. ZOO-a). Na strani tuženika nije utvrđeno da je povrijedio ugovorne obaveze, time nema protupravnog ponašanja tj. neispunjena obaveze kako ona glasi. Također, tuženici nisu zakasnili s ispunjenjem svojih obaveza (čl. 342. st. 2. ZOO-a) da bi vjerovnik imao pravo zahtijevati i popravljanje štete koju je navodno zbog tuženika pretrpio.

21. Pored toga, u odnosu na dio zahtijevane naknade štete koju tužitelj nalazi u činjenici da je prodao stanove u Supetru po nižoj cijeni, i da mu je time uzrokovana šteta u iznosu od 1.114.836,00 kn, pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da nije dokazana uzročno-posljedična veza s prodajom tih stanova u Supetru, otok Brač, i ugovornim odnosom stranaka. Tim više što se sam tužitelj poziva na promijenjene okolnosti na tržištu nekretnina koji su uzrokovali smanjene cijena stanova.

22. Nadalje, kada se tužitelj poziva na naknadu štete na ime izmakle korist, u primjeni je odredba čl. 346. st. 1. ZOO-a, prema kojoj vjerovnik ima pravo na naknadu obične štete i izmakle koristi te pravičnu naknadu neimovinske štete, koje je dužnik u vrijeme sklapanja ugovora morao predvidjeti kao moguće posljedice povrede ugovora, a s obzirom na činjenice koje su mu tada bile poznate ili morale biti poznate. Prvenstveno, tužitelj nije niti dokazivao je dužnik u vrijeme sklapanja ugovora morao predvidjeti nastanak izmakle koristi ili eventualne druge štete kao moguće posljedice povrede ugovora, niti je dostavio ijedan adekvatan dokaz.

23. Kako je gore navedeno, tužitelj nije tvrdio niti dokazao pretpostavku iz odredbe čl. 346. ZOO-a imajući u vidu da se poziva na povredu ugovorne obaveze i nastalu štetu, ali valja i odgovoriti na neosnovani žalbeni navod da je počinjena bitna povreda, s obzirom na to je tužitelj paušalno predložio izvođenje dokaza (građevinsko i financijskog vještačenja) bez da je dostavio u spis dokaze za predložena vještačenja. Tužitelj/svaka strana u postupku je dužna uz istaknuti dokazni prijedlog dostaviti dokaze koji to potkrepljuju. To je pravilno ocijenio prvostupanjski sud.

24. U odnosu na dio zahtjeva kojim je tužitelj tražio raskid Ugovora o dugoročnom kreditu za projekt na financiranje koji je drugotuženik sklopio s tužiteljem pod br. Ugovora 3210799762, pravilna je odluka prvostupanjskog suda jer tužitelj nije iznio ni jednu pretpostavku za osnovanost konstitutivnog raskida ugovora uvjetovano odredbom čl. 369. ZOO-a te su žalbeni navodi o neispunjenju obaveze i nastaloj šteti, irelevantni u odnosu na zahtjev u tom dijelu. Također, neosnovano žalitelj ponavlja razlog o učinjenoj šteti od strane drugotuženika koji je po tvrdnji tužitelja namjerno ga držao u blokadi time što je drugotuženik kao bankarska institucija postupio po zahtjevu vjerovnika Dubravke i Damira Tješanski i izvršio zapljenu sredstava po zadužnici. Time što je nastupila blokada tužitelja u vrijeme kada je trebao dovršavati nekretninu, zasigurno nije odgovornost drugotuženika koji je dužan postupati po zahtjevu za naplatu zadužnica.

25. Na temelju navedene činjenične građe, sud prvog stupnja u zakonito i pravilno provedenom postupku je raspravio sve odlučne činjenice o kojima ovisi donošenje pravilne i zakonite odluke primjenom odredbe čl. 219., 221. i 221.a ZPP-a. Stoga je pravilno prvostupanjski sud odbio zahtjev tužitelja kao pod točkom I. izreke prvostupanjske odluke.

26. U odnosu na odluku o troškovima parničnog postupka osnovano ukazuju tužitelj da je počinjena bitna povreda postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t.11. ZPP-a jer je obrazloženje odluke o troškovima postupka proturječno stanju spisa te je pogrešno primijenjeno i materijalno pravo. Također, osnovano žalitelj osporava rješenja od 1. rujna 2023. i 12. rujna 2023. kojim odlukama prvostupanjski sud donio nove odluke o troškovima postupka pozivajući se na odredbu čl. 342. ZPP-a kao da je riječ o greškama u pisanju brojeva i datuma podnesaka. Stoga je valjalo ukinuti rješenja od 1. rujna 2023. i 12. rujna 2023., te preinačiti odluku o troškovima postupka iz točaka II. i III. izreke prvostupanjske na temelju odredbe čl. 373.a ZPP-a.

27. Na temelju odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a tužitelj je dužan naknaditi nastale parnične troškove prvo i drugo tuženiku. U smislu odredbe čl. 155. ZPP-a i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, a sukladno troškovniku kako je zatraženo, prvotuženiku osnovano pripada trošak odgovora na tužbu u iznosu od 19.900,00 EUR na temelju Tbr. 8/1 Tarife, trošak zastupanja na ročištima 22. siječnja 2013., 22. rujna 2015., u iznosu od po 9.950,00 EUR na temelju Tbr. 9/2 Tarife, trošak zastupanja na ročištima 12. siječnja 2023. i 2. lipnja 2023. svaki u iznosu od po 19.900,00 EUR na temelju Tbr. 9/1 Tarife, trošak zastupanja na ročištu 19. travnja 2023. u iznosu od 99,54 EUR na temelju Tbr. 9/5 Tarife, te trošak sastava jednog obrazloženog podneska od 6. travnja 2023. u iznosu od 19.900,00 EUR na temelju Tbr. 8/1 Tarife, što ukupno iznosi 79.699,54 EUR, uvećano za PDV sveukupno iznosi 99.594,42 EUR.

28. Drugotuženiku prema zatraženom u troškovniku, osnovano pripada trošak sastava podneska od 28. srpnja 2015. u iznosu od 49,77 EUR prema Tbr. 8/1 Tarife, trošak zastupanja na ročištima 22. siječnja 2013. i 22. rujna 2015. u iznosu od po 9.950,00 EUR na temelju Tbr. 9/2 Tarife, trošak sastava podneska od 29. ožujka 2023. u iznosu od 19.900,00 EUR na temelju Tbr. 8/1 Tarife, trošak zastupanja na ročištu 19. travnja 2023. u iznosu od 99,54 EUR na temelju Tbr. 9/5 Tarife, trošak pristupu ročišta 2. lipnja 2023. u iznosu od 19.900,00 EUR na temelju Tbr. 9/1 Tarife, dakle ukupno iznos od 59.849,31 EUR uvećano za PDV sveukupno iznosi 74.811,63 EUR. Na to je valjalo i priznati trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 331,81 EUR, tako je tužitelj dužan naknaditi drugotuženiku ukupan trošak u iznosu od 75.143,44 EUR. U preostalom dijelu zahtjev za troškove postupka odbijen je kao previše zatražen. Kako je tražio zakonske zatezne kamate na parnični trošak, to mu ih je valjalo priznati od dana donošenja ove odluke na temelju odredbe čl. 151. ZPP-a.

29. Odluka je donesena na temelju odredbe čl. 368. st. 1. i čl. 373. ZPP-a, te primjenom odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a u odnosu na pobijana rješenja od 1. rujna 2023. i 12. rujna 2023.

30. Odbijeni su zahtjevi prvo i drugo tuženika za naknadu odgovora na žalbu kao nepotrebni za ovaj žalbeni postupak primjenom odredbe čl. 166. ZPP-a.

Zagreb, 9. siječnja 2024.

Predsjednik vijeća
Raoul Dubravec

Broj zapisa: **9-30862-65631**

Kontrolni broj: **01c5a-1b12d-97ef6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Raoul Dubravec, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.